

**Belevenissen van J.P. van de Kerkhoff -Hannes van Knokeren-
bij zijn verhuizing naar Tiffin, Ohio**

Inleiding

5 Medio februari 1922 volgt Leo Theelen - met zijn echtgenote Cecilia Mertens die ook in het onderwijs heeft gezeten - de heer van de Kerkhoff op als hoofd der school in Helenaveen en betreft rond 16 februari 1922 het "schoolhuis". Johannes Petrus van de Kerkhoff - bijgenaamd Hannes van Kokeren - is met pensioen gegaan, hij woont tot dan toe in het schoolhuis in Helenaveen en moet plaats maken voor zijn pas getrouwde opvolger en echtgenote. Hij is dan 65 jaar oud en woont met zijn echtgenote Marianna van Heesch en nog enkelen van hun kinderen gedurende ongeveer anderhalf jaar in Helmond. Daar naartoe is hij vanuit Helenaveen/Deurne op 17 oktober 1921 verhuisd, maar dan onder de naam van de Kerkhof. Naast zijn vrouw verhuisden mee (o.a.) Aloisius Sebastianus, Antonius Cornelis Hyacint. In de zomer van 1923 verhuist hij met zijn echtgenote naar Tiffin, Ohio waar al enkele andere kinderen wonen. Zij nemen dus waarschijnlijk nog 4 kinderen mee, zodat dan praktisch het gehele gezin in de Verenigde Staten woont. Voor zover na te gaan is één dochter in Nederland blijven wonen. Vader en moeder gaan op 216 Coast te Tiffin wonen, zoon Johannes Franciscus woont dan al op 49 West Perry Street.

20 In werkelijkheid waren de landverhuizingen van de verschillende familieleden veel grilliger: eind april 1910 verhuizen Johannes Franciscus en Petrus Antonius naar New Rockford, Noord Dakota. Ze gaan hier naar een oom - Lo van Lith -, ieder met \$ 12 op zak. Als beroep zijn beiden "clerk".

25 Johannes Franciscus gaat enkele jaren later weer terug naar Nederland en op 1 september 1914 arriveren er meerdere kinderen tegelijk vanuit Helman (=Helmond) en Deurne: Anna [Elisabeth] die als getrouwd wordt opgegeven, de naam van haar man is onbekend; Franciscus Marinus; Herman Joseph; Johannes Franciscus dus voor de tweede keer, hij is dan 2 weken daarvoor in Nederland getrouwd met Johanna Godefrida Smits. Petrus Antonius woont slechts 4 jaar in New Rockford. In 1914 gaat hij terug naar Nederland en trouwt later met Engelina C.M. Rijs.

30 Dan volgen dus de ouders met enkele volwassen kinderen in 1923, maar daarbij blijft het niet: op 27 september 1924 arriveren in New York zoon Petrus Antonius (wederom) en zijn vrouw Engelina met hun twee kleine kinderen en de 71-jarige tante van hem, Cornelia van Heesch. Cornelia had \$ 3000 en haar neef en vrouw \$ 1000 bij zich.

35 Kortom: in 4 golven tussen 1910 en 1924 verhuizen praktisch alle leden met aangetrouwde personen vanuit Nederland naar de Verenigde Staten.

Het manifest

40 De passagiers worden op lijsten genoteerd per schip en aanlegdatum, een zogenaamd "manifest":

LIST OR MANIFEST OF ALIEN PASSENGERS FOR THE UNITED STATES IMMIGRATION OFFICER AT THE PORT OF ARRIVAL

45 Required by the regulations of the Secretary of Commerce and Labor of the United States, under Act of Congress approved February 20, 1907, to be delivered to the United States Immigration Officer by the Commanding Officer of any vessel having such passengers on board upon arrival at a port in the United States.

50 *S. S. Noordam sailing from Rotterdam, 30 APR 1910 Arriving at Port of New-York, MAY 9 - 1910*

10	van de Kerkhoff	Johannes Fr.	24	m s	clerk	yes yes	Holland
	Dutch Holland	Amsterdam	Helenaveen. N.B.	N.D	New Rockford		
	no self	more	yes \$ 12	uncle: Mr Lo.	van Lith	New-Rockford N.D.	5
55	9	fair blond blue none	Holland Helenaveen				
	11	van de Kerkhoff	Petrus Ant.	20	m s	clerk	yes yes Holland
	Dutch Holland	Amsterdam	Helenaveen. N.B.	N.D	New Rockford		
	no self	more	yes \$ 12				5 4½
60	fair brown brown	none	Holland Helenaveen				

S. S. Rijndam sailing from Rotterdam, Aug 22nd, 1914 Arriving at Port of New-York, SEP 1, 1914

65	21	vd Kerkhoff	Franciscus	26	m m	none/baker	yes yes	Holland Dutch
	Holland	Helmond	father: J.P. vd Kerkhof	ND	New Rockford			

Naspeuringen naar de N.V. Maatschappij Helenaveen: Emigratie uit Helenaveen

243499A 2/3/? 8-17 1923 11-22-'39 Deurne,
 Holland
 no self more no \$ 500 brother: vanderKerkhoff NewRockford, ND 5 7
 brown brown Holland Helenaveen
 70 22 vd Kerkhoff Anna 20 f m housewife yes yes Holland Dutch
 Holland Helmond father in law: ND New Rockford
 no husband 5 4 brown brown
 Holland Helmond
 23 vd Kerkhoff Johannes 29 m s farmlab yes yes Holland Dutch
 75 Holland Deurne father: J.P. vd Kerkhof ND New Rockford
 no self more yes \$ 100 19 10/14 g? home: New Rockford 5 8
 blond blue Holland Helenaveen
 24 vd Kerkhoff Herman 19 m s none/farmer yes yes Holland Dutch
 Holland Deurne Deurne, Holland ND New Rockford
 80 no self \$ 60 no 5 7 blond blue
 Holland Helenaveen

S. S. Nieuw Amsterdam, Passengers sailing from Rotterdam, [June 18, 1923] Arriving at Port of New York, N. Y. [July 1, 1923]

85 [Helaas: de namen van de passagiers Johannes Peter van de Kerkhoff, zijn vrouw en meereizende kinderen heb ik (nog) niet kunnen vinden! LTh]

S. S. Veendam, Passengers sailing from Rotterdam, SEPTEMBER 17th, 1924 Arriving at Port of New York, N. Y. SEPTEMBER 27th, 1924

90 21 van Heesch Cornelia 71 f s Warmenhuizen
 yes self more no 3000.- broth.i.l.:J.P. van de Kerkhoff
 Appe Amsterdam
 216 Coest Tiffin Ohio
 95 22 van den Kerkhoff Petrus A. 34 m m clerk Schoten
 Deu Amsterdam
 yes self more yes 1000.- yes 1910-1914 brother:J.F.van den Kerkhoff
 New Rockford N.D. 49 West Perry Str.Tiffin Ohio
 100 23 van den Kerkhoff Engelina C.M. 35 f m housew. Schoten He
 Amsterdam
 yes husband no Broth.i.l.: idem
 24 van den Kerkhoff Maria A.E. 3 f s none Schoten
 Sch Amsterdam
 yes father no uncle:
 105 25 van den Kerkhoff Johanna J. 1 f s none Schoten
 Sch Amsterdam
 yes father no uncle:

110 **De achtergrond van de emigratie**

In kleine kring hebben wij ons afgevraagd waarom dergelijke oude mensen nog emigreren en dat ze toegelaten worden. De mogelijke verklaring zou de volgende kunnen zijn: Onderwijzers kregen in die tijd hun pensioen elk kwartaal uitbetaald gelijktijdig met hun salaris (Dat geldt in ieder geval voor Leo Theelen tussen 1922 en 1926). Er werd
 115 van je verwacht dat je daarmee voor je pensioen - na je 65ste - spaart. De gemiddelde leeftijd was toen ook aanmerkelijk lager dan nu, zodat het benodigde bedrag ook niet zo hoog geweest zal zijn. Bovendien werd van de kinderen ondersteuning verwacht. Er was ook nog geen AOW, men was dus afhankelijk van familie en eventueel afgesloten pensioenverzekeringen. Het lijkt erop dat de ouders van de Kerkhoff door te emigreren
 120 naar Tiffin - waar al enkele kinderen woonden - een goed verzorgde oude dag zouden meemaken. Over de pensioenverzekering en de Ouderdomswet 1919 staat een uitgebreid artikel in NRC van 6 april 1922 onder de titel "De vrijwillige pensioenverzekering door den Staat."

In de volgende 6 krantenartikelen maakt hij melding van zijn impressies en
 125 belevenissen van de reis en eerste maanden in het plaatsje Tiffin, Ohio.
 J.P. van de Kerkhoff is afkomstig van Tongelre, nu een stadsdeel van Eindhoven [LTh]. Toegevoegd is waar nodig uitleg of verklaring van de gebeurtenissen.

130 **Bekende gegevens van de familieleden van de Kerkhoff, afhankelijke personen en inwonende onderwijzers te Helenaveen**

achternaam voornamen roepnaam geboortedatum geboren te overleden

Naspeuringen naar de N.V. Maatschappij Helenaveen: Emigratie uit Helenaveen

Bergen van	Antonia Wilhelmina Josephina		11-3-1881		
Brunschot van	Cornelia Hubertina Henricus		10-2-1894	Herten	
Driesser	Hubertus		1-8-1886	Grathem	
Heesch van	Cornelia		16-11-1852	Appeltern	
Heesch van	Cornelia				
Heesch van	Marianna Marianna/Maria		16-1-1862	Alphen, Gelderland	
Heesch van	Anna		16-1-1862	Appeltern	
Kerkhoff van de	Aloisius Sebastianus	Wies	7-3-1896	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Aloisius Sebastianus	Wies	7-3-1896	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Aloisius Sebastianus	Wies	7-3-1896	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Aloisius Sebastianus	Wies	7-3-1896	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Alphonsus Maria Isidorus		4-4-1902	Deurne/Helenaveen	6-5-1902
Kerkhoff van de	Alphonsus Maria Wilhelmus		6-9-1898	Deurne/Helenaveen	3-2-1901
Kerkhoff van de	Anna Elisabeth	Bets	19-2-1894	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff	Anna				
Kerkhoff van de	Antonia Willebrorda	Antonia	7-11-1891	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Antonia Willebrorda	Antonia	7-11-1891	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Antonia Willebrorda	Antonia	7-11-1891	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Antonius Cornelis				
Kerkhoff van de	Hyacint	Toon	11-9-1904	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Franciscus Marinus	Frans	21-5-1888	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Franciscus Hendricus				
Kerkhoff van de	Johannes	Harry	17-3-1897	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Hendricus Johannes	Harry	17-3-1897	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Herman Joseph	Herman	22-3-1895	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Herman Joseph	Herman	22-3-1895	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Herman Johannes				
Kerkhoff van de	Franciscus	Johan	28-5-1885	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Johannes Franciscus	Johan	28-5-1885	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Johannes Franciscus	Johan	28-5-1885	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Johannes				
Kerkhoff van de	Johannes Franciscus	Johan	28-5-1885	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff van de	Johannes Fr. Johannes				
Kerkhoff van de	Johannes Peter	Hannes	11-12-1855	Tongelre	

Kerkhof

van de	Johannes Peter	Hannes			
Kerkhoff	Jozef Alfonsus	Jo	18-3-1903	Deurne/Helenaveen	
van de	Maria				
Kerkhoff	Lucas Rosarius		19-10-1900	Deurne/Helenaveen	26-11-1900
van de	Maria				
Kerkhoff	Magdalena				
van de	Mathea	Maria	20-9-1899	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff	Petrus		5-7-1886	Deurne/Helenaveen	29-9-1888
van de	Antonius (1)				
Kerkhoff	Petrus		30-12-1889	Deurne/Helenaveen	
van de	Antonius (2)				
Kerkhoff	Petrus		30-12-1889	Deurne/Helenaveen	
van de	Antonius (2)				
Kerkhoff	Petrus				
van de	Antonius (2)		30-12-1889	Deurne/Helenaveen	
Kerkhoff	Petrus Ant.				
van de	Stefanus				
Kerkhoff	Medardus				
van de	Donatus	Steef	8-6-1906	Deurne/Helenaveen	
Konings	Johannes		3-1-1881	's Heer-	
	Mathijs			Arendskerk, Zeeland	
Lierop van	Leonardus		20-4-1878	Helmond	
	Jacobus				
Mertens	Antoon Joseph		27-6-1883	Grathem	
Oorsouw	Hendrika		8-12-1882	Arnhem	
van	Antonetta				
	Theodora				
	Christina ?				
	nardina				
	Pertronella				
Peters	Maria		26-1-1890	Boxmeer	
Roosmalen	Antonius		14-11-1875	den Bosch	
	Jacobus				
Roosmalen	Antonius		14-11-1875	den Bosch	
	Jacobus				
Vervuurt	Regina Maria		10-2-1884		
Wuts	Peter Hubert		28-11-1872	Melick e.a.	

Chronologische zaken

135 28 mei 1885 [*Franciscus Marianus VANDEKERKHOFF* was born on 28 May 1885 in Helenaveen, The Netherlands, in 1930 census he listed born in Holland. He married Johanna Godefrida **Smits** on 16 Aug 1914 in Helmond, Noord Brabant, The Netherlands. In 1930 Franciscus' occupation was as a baker in own bakery at Tiffin, Seneca Co., Ohio. As of 1930, he was also known as Frank. He and Anna **VandeKerkhoff** appeared on the 1930 Federal Census of Tiffin, Seneca Co., Ohio, at 128 Main Street, enumerated

140 1930, own their home worth \$6,000. They have four children. Johanna Godefrida **SMITS** was born circa 1894 in Holland. Children of Franciscus Marianus **VandeKerkhoff** and Johanna Godefrida **Smits** were: Robert F **KERKHOFF** was born on 21 May 1919 in Wisconsin both parents born in Holland. He married Marcella Mary **Kuhn**, daughter of Henry Nicholas **Kuhn** and Mabel Alice

145 **Blott.**]

6 april 1922 **De vrijwillige pensioenverzekering door den Staat.**

150 Het Wetsontwerp tot wijziging van de Ouderdomswet 1919, dat er, wat den titel aangaat, zoo dood onschuldig uitziet, is er een, dat onder vrij duistere artikelen een zaak van heel groot belang herbergt. De Nota van Wijzigingen, die naar aanleiding van het Voorloopig Verslag door de Regeering bij hare Memorie van Antwoord is ingediend, maakt het nog minder overzichtelijk. Om precies te weten, wat nu eigenlijk de juiste strekking is, zou het raadzaam wezen het nummer van "de Verzekeringsbode"

1) na te slaan, waarin de Ouderdomswet 1919, zooals zij nà het aannemen der

155 wijzigingen zal worden, in den volledigen tekst is opgenomen.
Wat daarin door de bedoelde Nota nog weer veranderd is komt in een der volgende nummers voor. 2)

Een onschuldig wetje l i j k t het... de eerste stap tot invoering van een volledig Staatsverzekeringsbedrijf als concurrent van de bestaande particuliere is het
160 inderdaad, en daarmee tevens een begin van socialisatie van bedrijven, waarvan wellicht het aantal niet te overzien is.
Waarschijnlijk is de levensverzekeringswereld in dezen tijd te zeer gepreoccupeerd met het gelijktijdig aanhangig zijnde wetsontwerp tot regeling van het levensverzekeringbedrijf om den ernst naar waarde te schatten van hetgeen hier beoogd
165 wordt; wellicht stelt zij ook het gewicht niet in van deze vorm van staatsbemoeiing, ook omdat de wijze van verzekering, waarmee de Staat hier het eerst als concurrent gaat optreden, haar niet al te veel kan deren. De pensioenverzekering toch is door het publiek - en terecht - weinig gezocht en is een der minst populaire tarieven. Waarom dit zoo is, zullen wij nader uiteenzetten.

170 Maar zelfs het minst populaire tarief kan zóódanig in het licht gesteld worden, door maar steeds weer te wijzen op de waarborgen van groote zekerheid, die de Staat biedt, dat de weinig nadenkende menigte er naar grijpt en er zich, althans in de eerste jaren, door laat aantrekken als de mug door de kaarsvlam, die haar verderfelijk worden moet. Daarbij denken wij aan de Rijkspostspaarbank, die den onmogelijken
175 rentevoet van 2,64 pct. kan blijven handhaven in tijden, waarin men zonder moeite 6 en 7 pct. van zijn geld kan maken zonder schijn of schaduw van speculatie, en terwijl tal van spaarbanken veel meer rente toestaan.
Er zijn menschen en dus ook schrijvers, die dweepen met staats-exploitatie en terstond voor dit ontwerp de loftrumpet hebben gestoken. In dat verband wijzen wij op
180 het artikelen van den heer W i t t e r t v a n H o o g l a n d in "Sociale Voorzorg" nr. 8 van Maart 1922, waarin deze zijne groote voldoening over de indiening van dit ontwerp uitspreekt en alleen nog maar weemoedig verzucht, dat "zulks wel ietwat eerder had mogen geschieden."

Tegenover de bezwaren, die sommige leden der Tweede Kamer blijkens het Voorloopig
185 Verslag maakten tegen de groote uitbreiding van de staatswerkzaamheid op allerlei gebied, die niet behoeft vermeerderd te worden door ook deze aangelegenheid door den Staat ter hand te doen nemen, merkten verscheidene anderen alléén op, dat de pensioenverzekering de minst geslaagde afdeeling van de particuliere maatschappijen is, die tot dusverre hier niet tot voldoende ontwikkeling is gekomen.

190 Of daarvoor plausibele redenen bestaan, die wortelen in den aard van dezen weinig practischen verzekeringsvorm, waar het publiek niet aan wil, hebben zij blijkbaar niet onderzocht. Misschien verkeeren deze aanhangers van vrijwillige pensioenverzekering bij den Staat wel in de meening, dat de particuliere instellingen met moedwil dit tarief drukken of subsidiair te onhandig zijn om het te lanceren.
195 Zij zijn dan op een dwaalweg; dat het tarief weinig gewild is en dat de verzekeringslustigen de voorkeur geven aan kapitaalverzekering, waarbij de uitkeering ook bij overlijden geschiedt, is niet tot hen doorgedrongen.
Toch is dit een voldongen feit, dat tot de mislukking van zoo menige "Caisse d'épargne et de retraite" in het buitenland, ook zelfs krachtig gesteund door den
200 Staat, hier en daar ook met tegemoetkoming in de premiebetaling, in hooge mate heeft bijgedragen.
Wat is het geval?
De verzekering van uitgestelde lijfrenten (pensioenen) heeft het groote nadeel, dat de eigen keus tusschen de uitkeering van een kapitaal ineens en de regelmatige
205 betaling van een levenslang pensioen bij het bereiken van den vooruit vastgestelden leeftijd, geheel wordt uitgeschakeld.
Onze Staats- en gemeente-ambtenaren ondervinden dat nadeel schier dagelijks en er is niets onbegrijpelijker, dan dat Vader Staat nog steeds zweert bij de eigen pensioenen (en de weduwpensioenen), die tastbare nadeelen vertoonen, en dat hij daarmee nu al
210 zijn kinderen opknappen wil.
Wij zullen een voorbeeld stellen.
Laat ons aannemen, dat binnenkort de gelegenheid zal worden geopend om vrijwillige verzekering te sluiten van b.v.b. f 20 per week, dat is alzoo f 1040 per jaar, en dat
215 een man van 24 jaar die aangaat voor een aanvangsleeftijd van 60 jaar. Om de gedachten te bepalen nemen wij nu maar een tariefprijs van eene bestaande Maatschappij over, omdat men beweert, dat de staat daarmee zal kunnen concurreeren. De premie zal dan bedragen plm. f 120 per jaar. (Bij de Nederlandsche Maatschappijen wisselt de premie voor dat bedrag tusschen f 102.44 en f 167.65, een verschil als bij geen ander tarief voorkomt!). De man moet 36 jaren lang die premiebetaling volhouden
220 en zal, wanneer het pensioen begint te loopen, dus bij een rentevoet van slechts 4

pct. intrest op intrest, betaald hebben f 9684. Met dezelfde rentevoet rekenende, zal de staat hem dit bedrag eerst na bijna 8 jaren hebben terugbetaald, zoodat het voordeel voor den verzekerde eerst na zijn 68e levensjaar begint.

Laat ons nu het geval uitschakelen, dat deze verzekerde in het geheel zijn 60e jaar niet eens bereikt (hetgeen voor 28 pct. van de mannen van 24 jaar het geval is); dan kan zich het geval voordoen, dat hij op dien leeftijd heel zwak is en afgeleefd, ja zelfs dat hij aan een ongeneeslijke kwaal lijdt, die hem nog maar zeer korten levenstijd voorspelt. (plm. 24 pct. van de 60-jarigen wordt geen 68). Hij mist dan op zijn 60e jaar het recht om - in verband met zijn gezondheidstoestand - zelf te beslissen of hij deze lijfrente wil aanvaarden of de voorkeur geeft aan een uitkeering in eens, desnoods van geringere constante waarde.

Dat en niets anders is de oorzaak, waarom bij de particuliere Maatschappijen deze verzekeringsvorm niet bloeit, en - wanneer de groote reclame van zekerheid bij den staat, wat zal zijn verflauwd - ook bij dezen zal misloopen. Er is geen profetische blik noodig, om dat te voorspellen. Het publiek laat zich nu eenmaal geen knollen voor citroenen verkoopen.

Voor dezelfde jaarpremie had nu deze man overal eene verzekering kunnen sluiten van ruim f 5600, waarvan de uitkeering op zijn 60e levensjaar of bij zijn vroeger overlijden zou hebben plaats gehad. Daarmede zou hij voor zijn gezin 36 jaren lang een wijze voorzorg hebben bereikt en ten slotte op zijn 60e levensjaar... wanneer zijn gezondheidstoestand dat raadzaam maakte... een levenslang pensioen van f 10 in de week hebben kunnen koopen.

Natuurlijk zijn tal van andere vormen van verzekering mogelijk en dat is juist het groote nadeel, dat de Staat met zijn vrijwillige pensioen-verzekering de bevolking tracht over te halen tot een vorm, die voor allen minder gewenscht, en voor velen zeer bepaald nadeelig zal zijn.

Een enkel woord nog over de straks genoemde premiën, waartusschen wij die voor den Staat onderstelden; zij zijn niet uit de lucht gegrepen; de duurste (van f 167.65) is die van eene Maatschappij, die volgens hare eigene ondervindingstafels van de ervaring van een eeuw werkt; van de twee Maatschappijen van een erkende kleur is de ééne (E. R. K.) weinig lager in premie en neemt de tweede (Centrale A. V. en D. bank) geene pensioenverzekering aan. Misschien versterkt dit onze redeneering een weinig in de oogen van den heer Wittert.

Wij laten nu de vraag of deze verzekeringsvorm in het belang der toekomstige verzekerden is, verder buiten beschouwing. Het geringe aantal verzekerden, dat tot aan den vastgestelden leeftijd hun contract in stand houden zal, zal later wel bewijzen, dat wij gelijk hadden.

De tweede vraag is nu, of de geheele onderneming van een zoo beknot bedrijf voor den Staat voordeelig kan zijn. Ook dat loochenen wij, omdat elk evenwicht in een zóó eenzijdige onderneming ontbreekt. De neiging tot verbetering in de sterftekansen, die zich al geruimen tijd en vooral bij de vrouwen heeft kenbaar gemaakt, wordt toch niet gecompenseerd door het voordeel, dat daaruit ontstaat voor alle verzekeringen, waarbij het overlijden in het nadeel van den verzekeraar is. Om aan dit gevaar te ontkomen zou de Staat zeer hooge premiën moeten eischen, wat hem bij zijn groote gemis aan plooibaarheid bij de inning van de premiën en de betaling van de lijfrenten door ambtenaren, wel niet mogelijk zal zijn uit een oogpunt van concurrentie.

Tot dezelfde conclusie kwam de heer H. F. H o v e n langs een anderen weg in zijn uitnemend artikel in de "Nieuwe Courant" van 24 Maart j.l.: "Tenzij met zeer hooge tarieven gewerkt wordt, is er verlies"; diezelfde schrijver zeide: "Het uitsluitend uitoefenen der pensioenverzekering is een zeer risquant bedrijf". Wij zouden ons verheugen wanneer veel Kamerleden het hier aangehaalde, goed doorwerkte artikel in de N. C. gelezen hebben.

In hoeverre inderdaad de verzekerden hunne eigene administratiekosten in de premie zullen moeten betalen zal men moeten afwachten. De hulp van allerlei staatsorganen: Raden van Arbeid, Posterijen, enz. zal daartoe onder cijfers moeten worden gebracht, wat bezwaarlijk zal zijn. Geschiedt dat niet, dan zal de dwaasheid ontstaan, dat wij allen in onze belastingen een tegemoetkoming betalen voor in het geheel niet hulpbehoevende menschen bij de betaling hunner verzekeringspremie, - eene ongehoorde onbillijkheid, die zich nog komt voegen bij hunne vrijstelling in de zegelbelasting.

In de Verzeeringsbode is er op gewezen, dat het ouderdomsfonds op deze wijze een bedrijf gaat uitoefenen, waarop winsten zouden kunnen worden gemaakt en dat dus volledig onderworpen moet worden aan de scherpe controle van de Verzeeringskamer, zooals die omschreven is in het wetsontwerp op het bedrijf. 3)

Wij kunnen alzoo met den besten wil van de wereld niet inzien, dat de invoering van dit bedrijf voor den staat zelf eenig ander voordeel zal hebben dan het verbergen van een mogelijk fiasco van de vrijwillige verzekering zooals die zonder de uitbreiding

bestond, maar waarover wij bij gebrek aan openbaarheid der gegevens en der resultaten niet oordeelen kunnen; dat is dus maar een buitengewoon problematiek voordeel.

290 En aan dat problematieke voordeel moeten dus de belangen van de bestaande
Maatschappijen, die nooit hooge winsten beoogd hebben (vgl. de uitkomsten van de
Commissie Treub) worden opgeofferd in een tijd die voor haar wel de allermoeilijkste
is, dien zij ooit moesten doormaken. Wij noemen nu dit concurrentievraagstuk 4) met
voordacht het laatst, omdat het wel het minst gewichtige is, wat reeds blijkt uit de
295 geringe belangstelling, die er tot nu toe aan is gewijd. Wij deelen dat gebrek aan
belangstelling niet.

Wij zijn van meening, dat het ver beneden de waardigheid van den staat ligt, in
plaats van een bedrijf dat direct en indirect door de gevolgen van den oorlog
moeilijke tijden doormaakt, te steunen, het aan te vallen met een concurrentie,
300 waarbij zeer ongelijke krachten tegen elkaar opwerken moeten. De roeping van den
staat is veeleer, in zulke tijden een dergelijk bedrijf moreel en door wijze
maatregelen en rechtvaardige wetten te steunen, dan om zijn kans waar te nemen om een
ongelijken strijd te gaan voeren, die wèl de moeilijkheden vergrooten kan, doch aan
niemand voordeel voorspelt.

305 Voor de burgers zullen de resultaten van dien strijd ongunstig zijn, want onder de
schoone verlokkingen zal de staat hen verleiden, ongewenschte verzekeringen af te
sluiten, waarvan de premie/betaling hun beletten zal, de voor hen zooveel meer
passende contracten tot stand te brengen.

Voor den staat zelf is het een zeer gevaarlijke onderneming omdat zij te eenzijdig
310 wordt opgevat en groote offers van de reeds door den fiscus murw geslagen inwoners
zal vergen.

Voor de bestaande Maatschappijen is de uitbreiding der wet te beschouwen als een
verraderlijke aanval in den rug, die ook bij haar het evenwicht in gevaar moet
brengen.

315 Voor wie is dan nu eigenlijk deze wet een verbetering? Zal ik het zeggen?
Voor de ijveraars voor socialisatie van bedrijven, die in hun kortzichtigheid daarvan
alle heil verwachten, ondanks het geleden fiasco elders in het buitenland.

Want over enkele jaren zal ook deze uitsluitende pensioenverzekering een fiasco
blijken; men zal dat wijten aan het ontbreken van hoogere kapitaalverzekeringen bij
320 leven en overlijden. Door een nieuwe uitbreidingswet zal men er dan op aandringen,
ook die in te voeren en ten slotte zal langs een achterdeur binnengesmokkeld zijn,
wat aan den ingang aan den openbaren weg is afgewezen :

"Een zeer risquant en slecht werkend staatsbedrijf van levensverzekering, dat
millioenen verslinden zal."

325 Laat onze wetgevende macht op hare hoede zijn.

J. M. VAN HOOGSTRATEN

Baarn, 31 Maart 1922.

1) Verzekeringsbode nr. 23 van 18 Febr. 1922. Nijgh en van Ditmar, R'dam.

330 2) V. B. nr. 28 van 1 April 1922.

3) V. B. No. 21 van 11 Febr. 1922.

4) V. B. No. 20 van 4 Febr. 1922 en No. 22 van 18 d.a.v,

335 17 mei 1919 **Nederlandsche landverhuizers.** De directeur van het informatiebureau van
de Nederlandsche Vereeniging Landverhuizing deelt eenige gunstige beoordeelingen over
landgenooten in den vreeemde mee. Uit kort geleden uit Amrika ontvangen brieven
blijkt duidelijk, dat Nederlandsche boeren daar te lande zeer goed aangeschreven
staan. [...]

Het departement van Agriculture and Labor van den staat North Dakota schrijft d.d. 4
340 April o. m. het onderstaande: "Er zijn reeds eenige Nederlandsche kolonies in onzen
Staat gevestigd, uwe langgenooten hebben getoond werkzame en vooruitstrevende menschen
te zijn en rustige burgers. Het totaal aantal uwer landgenooten in North Dakota is
echter slechts klein en meerderen zouden dus welkom zijn, daar zij geacht worden
gewenschte en eerste-klasse-burgeses te zijn."

345

18 juni 1923 [De dood van president Harding wordt in Nederland in de NRC op 3
augustus 1923 in de avondeditie voor het eerst gemeld. De overlijdensdatum zal wel 2
augustus zijn geweest. LTh]

[Het vertrek vanuit Helmond was dus op maandag 18 juni 1923. LTh]

350

18 juni 1923 **Vereenigde Staten.**

Een van de belangrijkste zaken, waarmee het Congres zich zal hebben bezig te houden, wanneer het weer bijeen komt, is de immigratiewet. President Harding heeft reeds
355 verklaard, dat er drastische stappen moeten worden genomen om de grenzen te bewaken
en te verijdelen dat - zooals thans geschiedt - duizenden personen per maand
clandestien en zonder behoorlijke papieren de Ver. Staten binnenkomen. Dit
binnensmokkelen van ongeoorloofde immigranten is een georganiseerd bedrijf en
president Harding acht het absoluut noodzakelijk, dat de lieden, die deze
360 wetsovertreding in het groot hebben georganiseerd, stevig worden aangepakt en zwaar
gestraft.

18 juni 1923 President Harding vertrekt Woensdag op zijn politieke vacantiereis naar
Alaska, op welke reis hij door mevr. Harding wordt vergezeld. [...] en daarna te
365 Seattle 27 Juli, San Francisco 31 Juli, Los Angeles 1 Augustus en San Diego op 4
Augustus. Dit moge dan naar Amerikaansche begrippen een vacantiereis zijn, - vele
niet-Amerikanen zouden het heel anders betitelen.

20 juni 1923 **ROTTERDAM.** Het stoomschip Nieuw-Amsterdam, van dezelfde maatschappij
[d.i. Holland-Amerika-lijn. LTh], is vannacht van hier naar New York, via Boulogne
370 sur Mer en Southampton vertrokken. Het vervoert op deze reis 110 passagiers 1ste
klasse, 581 2de klasse en 425 passagiers 3de klasse.

2 juli 1923 **De landverhuizers in Amerika.**

New-York. 2 Juli. (Reuter.). De 2047 tusschendekspassagiers, die gisteren per
375 stoomschi Nieuw-Amsterdam en andere schepen aankwamen, zijn meerendeels toegelaten,
daar er alsnog geen sprake van is, dat de volle quota zijn bereikt, ofschoon dit voor
kleine naties wel binnen een paar dagen te wachten is. De keuring van de emigranten
liep rustig af.

380 3 juli 1923 [NRC van 3 juli 1923: Het betrof toelatingen op Ellis-eiland. LTh]

4 juli 1923 **Vereenigde Staten.**

Het is thans met de immigratie in de Ver. Staten een ongelooflijke herrie. Met 1 Juli
waren de poorten van de Ver. Staten weer ontsloten voor nieuwe stroomen
385 landverhuizers, hetgeen zou duren tot de quota voor de maand vol zouden zijn. Dat was
op 3 Juli al het geval voor zeven naties. Bovendien werd op 4 Juli de aankomst
verwacht van nog vier duizend nieuwe immigranten op Ellis-eiland. Het is n.l.
tusschen de schepen, die landverhuizers aanbrengen, een wedstrijd om met hun vracht
binnen te zijn, vóór het desbetreffende quotum vol is.
390 Thans is op Ellis-eiland een menschenophooping en een volte, zooals in de
geschiedenis nog nooit beleefd is. Alleen reeds op 1 Juli waren in de verschillende
immigratiestations in de Unie 16,000 landverhuizers gearriveerd. De douane en
immigratie-beambten hebben het razend druk en zijn oververmoeid.

395 26 juli 1923 [betreft het Ellis Island...] Vroeger was ook het aantal inkomelingen
vrijwel het heele jaar door gelijk. Nu is de groote beperking gekomen, die slechts
een bepaald aantal landverhuizers uit ieder land toelaat, en is dientengevolge in 't
begin van elk jaar een gedrang van belang. Het jaar loopt van 1 Juli tot 30 Juni, en
400 de nieuwe commissaris is dus wel net den ongunstigen tijd zijn werk begonnen. De
nieuwe wet zegt ook nog, dat in een maand nooit meer dan 20 pct. van het voor het
jaar vastgestelde aantal personen binnen komen mag. [...] De laatste dagen van Juni
lagen er al schepen volgepropt met tusschendekspassagiers in de haven van New York te
wachten om bij het aanbreken van het nieuwe jaar direct de kans waar te nemen en hun
last op Ellis Island leeg te schudden. [...]

405 25 mei 2006 Er heeft geruime tijd een bedrijf Coppus Engineering Corporation in
Worcester bestaan.

[English abstract: At the age of 65, Johannes Petrus van de Kerkhoff - also known as
410 Hannes van Knokeren - stops working as headmaster of the primary school in
Helenaveen, a small turf village in the south-east of the Netherlands. His successor,
the newlywed Leo Theelen and his wife Cecilia Mertens, takes over the "schoolhuis" in
Helenaveen in February 1922. The family van de Kerkhoff moves to the nearby city of
Helmond in October 1921.

415 In July 1923, the family van de Kerkhoff again moves, now from Helmond to Tiffin,
Ohio. The father and his wife are then circa 66 years old. Some of their children are

420 already living in Tiffin, and at least four more children accompany their parents. Father Johannes Petrus van de Kerkhoff sends some articles on the boat journey and the reception in Tiffin to the local newspaper in Helmond. They are published as a series in the fall of 1923. Most interesting are the impressions of the standard of living in a town like Tiffin: the standard of living is much higher than they know in the Netherlands.]